

Vycházkový okruh „Po stopách mlsného medvěda“

START A CÍL

Milé děti,
jsem mlsný medvěd a najdete mě ve znaku našeho města.
Jak jsem se tam dostal? Pověst praví, že v dávných dobách se
nesprávně vybíraly poplatky a daně, neboť za výběrčí se často
vydávali lupiči. Proto lanšperský purkrabí posílal s výběrčími
čeledíny, kteří nesli opatskou berlu jako doklad, že opravdu
vybírají pro klášter potraviny, med, přízí a jiné věci.

Jednou zavítali do okolních vesnic s vozem. Když jeli lesem,
ucítily vůni medu medvěd a vylezl na vůz. Výběrčí i vozka utekly
a koně se daly do zběsilého běhu. Vůz po kamenité cestě drkotal,
medvěd se kýval na všechny strany, ale vyskočit z vozu nemohl.
V úzkosti se chytil zapomenuté berly. Do Jablonného na náměstí
tedy přijel vůz s medvědem, který držel opatskou berlu.

Když byli koně na náměstí zastaveni, vyskočil prý medvěd
z vozu a zmizel v místech, kde stojí nyní kostel.

Proto má naše město ve znaku mě,
mlsného medvěda.

Budu vaším průvodcem po této stezce.
Naše město se jmenuje Jablonec nad Orlicí,
tak se pojďte na tu Orlici podívat.

Medvědáři byli v dřívějších dobách velkou atrakcí

Pro dospělé

Armádní generál Ludvík Krejčí
(1890 – 1972)

Byl velitelem 2. divize ruských legií
a vítězem bitvy u Bachmače.
Roku 1933 se stal **náčelníkem Hlavního štáb** Československé branné moci.

Připravoval obranu republiky, tedy i opevnění našich hranic.

Během zářijové krize v roce 1938 ho prezident Edvard Beneš jmenoval hlavním velitelem mobilizované československé branné moci.

V březnu 1939 odešel pod německým nátlakem z funkce náčelníka Hlavního štáb.

Němci měli spadeno na něj i jeho rodinu, nazývali ho husitou, buldokem, krvavým psem.

V letech 1941 – 1942 byl fašisty vězněn v Praze a Terezíně.

V 50. letech ho komunisté degradovali na vojína a odňali mu penzi. Mezi roky 1952 – 1961 byl sledován státní bezpečností. V Jablonnému žila rodina jeho manželky a v letech 1941 – 1972 i on sám.

Jablonští na něj vzpomínají jako na skromného, pracovitého, přátelského a čestného muže.

Armádní generál Ludvík Krejčí

Perlička

Jen čirou náhodou bylo Jablonné vypuštěno německou říší ze záboru pohraničí po mnichovské dohodě v roce 1938.

Po skončení závěrečného jednání mezinárodní komise v Berlíně se obrátil vysoký německý úředník na našeho zástupce ministerstva zahraničí Heidricha (neplést s R. Heydrichem) a řekl: „Když jsme tu naši záležitost šťastně ukončili a tolik jsme vám toho vzali, máte-li nějaké přání, vynasňují se vyhověti.“ Heidrich byl zaskočen, neboť nikdy žádné české požadavky, kterých byly stovky, nebyly brány v úvahu. Překvapen přemýšlel, až si vzpomněl na Jablonné nad Orlicí, o kterém na zasedání vlády mluvil armádní generál Krejčí v souvislosti se svou rodinou a řekl: „Dejte nám zpět Jablonné nad Orlicí.“ A bylo mu vyhověno. Město bylo však ze všech stran obklopeno zabraným územím.

Vytyčování demarkační čáry (nové hranice)

Čeští četníci a vojáci hlídkují u demarkační čáry